

**Brev till Selma Lagerlöf från
Sophie Elkan: 1901 : L 1:1 - 101**

Elkan, Sophie,

HS L 1:1

det lät tillräckligt i boken, min
 manna fick den - och den gynnade i helt
 annat enkelt än du fick den bilio. Mannen
 läser den en och en mycket förtjust, han hade
 skrivit till Helzundkapellet, men indignerat om
 han att få postkapellet - först post - först
 att en ständigt, men kanske vel jag skickas bort
 ord - Om jag inte tackar det i boken först. Jo
 du posten, att detta att alla andra ord på att
 bli ihop, förbiffar mig på en och annan ned
 snuff. Så när vaktmästaren kände sig skickad
 om utensimer / det till det om, när de
 bryter, men alla ögon. vaktiser att de utskände.
 den skick på en annan. penga när det är den
 distans om det är väl ögon på oss båda -
 Och i stamma tarmsten mig i. "Jaha" just nu
 kan jag varit och direkt på den Lycktopp bok - jag
 kunde inte vartsta en. Skjett det om bara
 jag om någon något det, men jag enbilden mig

att det tillräckligt i boken. Mannen läser den en och en mycket förtjust och hade skrivit till Helzundkapellet, men indignerat om han att få postkapellet - först post - först att en ständigt, men kanske vel jag skickas bort ord - Om jag inte tackar det i boken först. Jo du posten, att detta att alla andra ord på att bli ihop, förbiffar mig på en och annan ned snuff. Så när vaktmästaren kände sig skickad om utensimer / det till det om, när de bryter, men alla ögon. vaktiser att de utskände. den skick på en annan. penga när det är den distans om det är väl ögon på oss båda - Och i stamma tarmsten mig i. "Jaha" just nu kan jag varit och direkt på den Lycktopp bok - jag kunde inte vartsta en. Skjett det om bara jag om någon något det, men jag enbilden mig

skrepe als tala om kun den posten delte, Elsest ved
gænses. page somme om kun into posten det, det
kun de om ^{aldre} ~~altid~~ ten Salomon om als om en vate
Aegonen brug, i det j egge de langt, trække
page ordet sin joken Gjenbrug, om tækn
at j utløst bidrag ten den eventueler det
skriver j ^{af de den ting} ~~hede~~ skrevet ten. Uden det kun andre
gange skuf, at det alles into om tal om noget
i konvulsioer klets en stigg den dyfisk als j gam
stat skide en inden, om j ten unge dage, ~~vind~~
det den hie. den skuff, ten joken Gjenbrug
inde det samme ut. page om Uden vante
at j allerede, at konvulsioer konvulsioer i noget
Lager at had konvulsioer j into into samme
pi konvulsioer konvulsioer, om betredt
af denne vate ut. Daa at det den dage
i lang min j den skide noget. Det om
vandt j gæstigt pi mig, om i. talen konvulsioer
med at ut. offierant konvulsioer konvulsioer
den mine om tidshofen konvulsioer ten skud
n' bop mig at den vate skide en det i den
det j vante. Det om meget konvulsioer
konvulsioer indtil j mig at den den andre unge

Tidshisten i thi af - de ved den Utkrævede Læsning
 tyder på, at han skabs thi hundredredaktør.
 Et stykke efter blot for ved med den 25. d. angrer
 sig mange ondtige bekympelser, det kan vel sig angaa
 mig. De fortæller mig ^{med} alleledes i Tanker på
 at det er kært at i disse arbejder - det
 er ikke ondtigt ^{for mig nu} som at bygge nye: Skolestuen
 og søde altid - i disse gamle Fæstninger
 bygge og de i i bygge et par huse, den
 bygge betaler, læser i samt i: Eivormen og
 om herstaten / postendran / af Jansen og derved
 Tuss diller. Eivormen er naturligtvis kendt men
 på den villynde skolen - men derre end
 de givestrænd yder ydlig utav til og utav
 sammenhængende psykologi. I tyder at, at
 såvel og det i prosa, men det er efter
 sig, er mere lidt ^{en huse} / Pris af Skolen er noget
 svært. De kan i Staten mine at de om
 skolen for kendt om huse. Siden er Utkrævede
 punkt, det er kendt for - men ved den Themat
 vil i 25 gamle de og de det personlige vel. -

men också en väl läng och på till exempel: Tolk
i Kifelhem, Dypman, så mycket skald vis,
Är de älskade minnaregen / som är utmärkt
att bygga men till / Ditt är faders och den
mycket värde och dygdet kunde Konstnären
Jule etc ad en tänk, blott om sammanhet och
sag och dot. Konstnären dygde kan till sin
tillbedna utelutande. Där finns värde saker i
minnare, men utelut, som tagit mig utom dessa.
Och det medicinska minnet, Nederstjelen
nämner är "urinn", det är det stark, men
nämner är det minde "falsk", fast allt minnet
när tillförelse - den j det rikt - j den är den
Kunde på Leveten som minnet - j den mycket
af det gemensamma i rasen enger hos minnet -
allt katta kan som j minnet - katta ^{komplet} det är min färdig
Dessa två till minnet om minnet är Kifelhem
Sällsamt jold (bor i Kifelhem) / från Leveten
allt j minnet nämner och minnet
spänna minnet, som till den
mycket om minnet - ut. minnet
alla minnet dags vidt de di
Alla de saktast skedd
Och som ej vägen var till mig uti j
Länge de allen på minnet -
Dessa värde minnet j skedd

Tu kommer, älskade han är elskat mig, därför att
 jag är kvinna uti juridiken - sedan det blev mig
 uti han, som skat. tvän mig utom mig
 David. Skj mig mig jag uti det fantastiska
 stann. Nu skat jag kan landstämningen för
 1854. Det lugna obestämmt. Det är en
 berättelse om förmyndare, förmyndare, alltså
 är förmyndare - Om de tycks att allt är
 viktigt - och jag har ett de flesta af om som
 stappland gubbar uti vint uti uti oss
 begäringslag -

Detta länge, som, som bef. Jag är mig i mest
 tackna som att du jag blivit mig i mig, du
 som i seron. Du jag jag, uti uti skat
 rikas till jordstämningen. Du skat tänka på det. Kan
 det är bäst att taga uti skat på det ordet
 kanske du god i upp i arbetet, att du jag
 redan om du jag skat om till mig uti mig -
 Jag tänker mycket uti jag skat mig jag
 om det som ved, till mig. Jag vill uti naturligt

ängsten och myckfuller utes arbete och utes om han en
 god hand med mig och god till och i tanken
 Jj på att det kanske just di är fast på dig
 att på din tvärlin, som du är väl bekant igen
 dessa här ärens arbete. Därför skat, du gör om
 du tycker bäst på dig (och mig) - Jj skat, mig bli döt
 kan det kan gör med bokens orde och gör all i ton
 i kanske du kan trösta och uppmuntra mig - Vi
 ha väl alla våra förbesvärden, som smärta oss,
 som andras vi hjälpa varandra, därför att vi är
 kändliga. Och den som sin påfäst, kan man van
 mig den kunde etc etc.

Men blott detta att Jj säga. Den 17/11 på det
 tid. Vi är i lyckliga, di vi är tillsammans lite
 trage och kommit bli skammat igen. Jj är säker
 på att du kan arbete i vitt gånna rum, du
 är i stannings punkt, di en sten kan binner och
 Jj skat, gör i ordning ett lyckligt skrifvord
 den står dig i soppa och inte skat dig till
 tummen om dig - Alldeles om me i botten till
 sommar på staden. Allt det och kung staden Jj stift
 som på staden kan kallas / 11 / i soppa Jj dig god

Min porten

Uti huf jiu Ullstam. Huru tucku p. boken, som
det skat. hi kunn ut sigt at lara, od han feli-
rs datter, hans sinner ar dot - Och ar jo p. s. s.
Den ~~skat~~. Tack min arktund vru ut Guds
zyne amoral bij. Tack ju om skrupa tillaggen
om bevisen uti hu skat ju om tygler -

Och ar inlyggard ju Dagens kyrket - skorden
man. Punkt om vedan last den. Den ar hu
tygler ju, det bevisen man ar flackler. Och det ar
den tygler ar hu i smut. kunnit ju laste

Bestig gnosser mig mer ut ju om sig. Utan
han ju om ridd ut - mig ju ut ut ju kunnit
den ar betyger det ut ju amoraler, kunnit
ut kan ty gummus lammard ommit. den kunnit
mig allra ju ut. kunnit skrick som laste, od kan
ar om laste ju om kan skrick hi skrick -

Och ju kan kunnit. Soderhjokus rekommendation
och den ar ju om ghet amoraler - den om ut ju ar
det ar hu last ju mena om ut ut ju om ghet
betyger - allra kan tygler ar de ghet amoraler
ju, ju -

Och mer ar inlyggard ju. Guds sigt oss laste
om p.

och ordentlig mat och all krets vinstoff, plus
 bad när du vill. - Jag vill också inte stå mig
 in i all- du kommer till juleledagen. Du skall ge
 det dig bästa tyget, blott en natt, försöka mig
 inte utan låta mig veta af det några dagar
 fört. Jag vill gälla mig och tid i öfverräkning
 med min karrenen nere.

Ja och i med den stora resan. Ja mig vil jag
 alltid, och om intet gänter kommer i vägen i
 tanken jag att vi skulle bege oss af senast vid
 den här tiden. Låter min rum, mig i minsta
 bli och hoppas till minsta gången, i vilka jag mig ej
 resa för hundra för. Om vi i god mat mig
 öfver den jag i låta. Utan om a på rum om
^{in till} all. Det jag i ha med oss på en - den
 dömmen råda jag utdeles bestämt till det
 med vägen, att jag äger den, stäm in villen
 om i ett kyrka om och ha den rummen nere
 - Smuzell och vi ha den mig till vi den
 Hjertat slapp af gälla in tanken, långt. Du
 bli det och ha den och jag den utan arbeten -

